

VACANCES SENSE PANTALLES

Hi havia una vegada uns pares que estaven cansats que els seus fills; el Pol i la Maria juguessin amb les tauletes. Cada dia, quan arribaven a casa, es ficaven cadascú a la seva habitació, desconnectaven del món i no paraven de jugar amb les tauletes, fins que la seva mare, la Míriam els cridava 10 vegades que el sopar estava a taula. Sempre acabaven enfadats i els sopars es convertien en un martiri, on tots discutien sense parar.

Un bon dia, la Míriam i el Ricard, van pensar que això no podia continuar així i van decidir que les vacances les passarien a un poble on no hi hagués accés a internet i, per tant, els seus fills no podrien utilitzar les tauletes. Quan els van explicar els seus fills que anirien a un poble sense pantalles, el Pol i la Maria es van empipar molt i van començar a plorar per fer pena els seus pares i aconseguir que canviessin d'idea, però no ho van aconseguir i la setmana següent van marxar tots a un poble anomenat Estrella, sense cap joguina electrònica i amb cares de pomes agres. Quan van arribar al poble, el Pol i la Maria l'únic que desitjaven era no veure els seus pares, així tan aviat van aparcar el cotxe, van marxar corrents a la plaça major i allà van trobar que els nens/es estaven jugant i parlant i semblava que s'ho estaven passant molt bé. Intrigats es van apropar més i van decidir unir-se. La primera tarda van gaudir molt i el temps va passar volant. Es van ficar al llit, nerviosos perquè arribés el següent dia i així la resta de temps que van passar al poble.

Finalment, s'ho van passar tan bé que no volien marxar del poble, ja que allà van descobrir que hi havia un món més enllà dels videojocs i que era molt més enriquidor jugar cara a cara i també van començar a valorar les estones que van passar llegint i estant amb els seus pares.

